

ПОСВЯТИЛИ ПАМ'ЯТНИК ВОЇНАМ В ПАРМІ

Пам'ятник в Пармі

Клівленд, Огайо (С. Кік-та). — Неділя, 10-го жовтня 1982 року, остане пам'ятником для українців Клівленду та всіх колишніх воїнів Української Повстанської Армії. Того дня вранці в Клівленді відбувся церемонія закладання каменів до пам'ятника, який встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів.

Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів. Пам'ятник встановлено на місці, де в 1945 році вбили українських воїнів.

Відзначать 35-річчя виселення лемків

Торонто, Онт. — Відзначаючи 35-ту річницю примусового переселення лемків з їхньої батьківщини, Катедра Українських Студій при Торонтонському університеті у співпраці з Об'єднанням Лемків Канади влаштовують доклад Івана Гватя в понеділок 25-го жовтня ц. р. Доповідач говорить на тему: "Лемківське питання в Польщі з 1939 року".

Помер Володимир Сиваник, довголітній секретар 43-го Відділу УНС в Гиллсайді

Джерзі Сіті, Н. Дж. — До Головної Канцелярії УНС настигла вістка, що в середу, 20-го жовтня ц. р., в Гиллсайді, Н. Дж., помер на 69-му році життя довголітній секретар місцевого Відділу УНС Володимир Сиваник.

Володимир народився 20-го жовтня 1913 року в Джерзі Сіті, Н. Дж. Членом УНС-Союзу став він у 1948 році. У 1964 році В. Сиваник був одним із засновників 43-го Відділу УНС-Союзу і від того часу був спершу касиром цього нового Відділу УНС-Союзу, Товариства ім. Та-

ДОМІНІКАНСЬКА РЕСПУБЛІКА НЕ ВВІЙШЛА ДО РАДИ БЕЗПЕКИ

Нью-Йорк, Н.Й. — Нікарагуа добилася місця у Раді Безпеки ООН, і дипломати вважають, що це поразка для З'єднаних Штатів Америки. Представники лівого сандіністського режиму здобули необхідні дві треті голосів у третьому турі голосування Генеральної Асамблеї, перемігши делегати Домініканської Республіки на вільне місце у Раді Безпеки, визначене для Південної Америки. Делегати Нікарагуа були биврано 104 голосами проти 50. Делегати ЗСА вела посилена кампанія за кандидатуру Домініканської Республіки і сподівалася зібрати щонайменше 60 голосів, що було б достатньою кількістю, щоб заблокувати кандидатуру Нікарагуа. Домініканська Республіка не мала більше як 59 голосів, які вона збрала у першому турі, а потім її шанси все більше і більше падали. Міністер закордонних справ Нікарагуа, Мігуель д'Еско-то Брокман, обнімав багатьох дипломатів з радістю, після того як були подані результати голосування.

Країни Азії, Африки і Латинської Америки становлять більшу частину п'ятих із загального числа членів ООН, якщо об'єднаються, можуть провести всяке голосування у свою користь. Країни, які залишили цю групу місяця у Раді Безпеки це — Панама, Японія, Уганда, Ірландія та Еспанія.

Москва побоюється реакції ЗСА в ООН

Нью-Йорк, Н.Й. — У числі за середу, 20-го жовтня ц.р., "Нью-Йорк Таймс" спеціальний кореспондент цього часопису інформує її коментатор, що появився 19-го жовтня в "Правді", офіційному органі Центрального Комітету Комуністичної партії СРСР, в якому та газета висловлює підтримку деяких країн Третього світу, що намагаються усунути Ізраїль з міжнародних агентств Об'єднаних Націй.

У коментарі, — пише кореспондент Джан Ф. Бірнс, — спостерігається, проте, дуже вимовна обережність висловлювань, коли мова йде про подібні ж зусилля виключити Ізраїль зі складу Генеральної Асамблеї ООН. У той час, як арабські країни змагаються до усунення Ізраїля також з Генеральної Асамблеї, "Правда" цей факт промовчує.

Місяці тому, після масаки палестинців у Західному Бейруті, советське агентство ТАСС висловилося, що, мовляв, виникає загальне питання, чи така держава як Ізраїль, що систематично порушує принципи хартії Об'єднаних Націй, може залишатися членом ООН? СРСР зайняв з тих пір багато обережнішої й виключає становище у цій справі. На думку західних дипломатів, Советський Союз зробив це тому, що він заклопотаний наслідками в випадку успіху акції араб-

Совєтські війська перевели нову чистку в Афганістані

Нью-Делі, Індія. — Західні дипломати заявили тут 19-го жовтня, що советські наземні війська в Афганістані провели чотиритижневий наступ на укріплений район афганських партизанів 12 миль на захід від столиці Кабулу, але потім відступили, залишаючи цей район у руках партизанів.

Наступ почався 5-го жовтня і тривав до 9-го жовтня. В цьому наступі брало участь щонайменше 200 танків та інші бойові машини. Дипломати вважають, що це була одна з найбільших советських військових дій проти афганських партизанів у цьому районі. Афганський речник заявив також, що в районі Пагман залишилися ще тільки афганські військові частини і продов-

жуться обстріли та бомбардування навколишніх сіл. Околиця Пагман, найбільш неспокійна частина Афганістану, не раз переходила з одних рук в інші. Не раз сам президент Бабрак Кармал заявляв, що Пагман — "визволений", але насправді ні афганські, ні советські війська не змогли взяти її остаточно під свій контроль.

Речник далі сказав, що багато жителів цієї частини Афганістану залишають свої домівки і тікають до столиці, але як тільки дозволяють обставини, вони повертаються назад. Часом жінки повертаються до своїх сіл, збирають урожай овочів і ярини, а відтак знов тікають до Кабулу.

Злочинство в ЗСА зменшилося, — сказано в рапорті ФБІ

Гюстон, Техас. — Згідно з повідомленнями Федерального Бюро Інвестицій за останні шість місяців значно зменшилися випадки тяжких злочинів у країні. В Гюстоні, проте, злочинність зросла на понад 17 відсотків, що становить найбільший рівень злочинності в містах. З цими даними не цілком згоджується Лі П. Бранн, шеф поліції в цьому місті, який недавно заявив, що за перші шість місяців його праці, збільшилася ефективність поліції, хоч його критикують і посягають збільшення злочинів сповільненою реакцією поліцейських чинників.

Янгстаун веде перед у числі безробітних

Вашінгтон. — Найвищий рівень безробіття поміж головними метрополітними територіями в країні припав на Янгстаун, Огайо, і становить 20,9 відсотка, як це виказала 19-го жовтня статистика Департаменту праці. Дуже постраждали від безробіття також штати Мішиген і Алабама.

Три терени індустріальних середньо-західних штатів, згідно зі серпневою статистикою, майже дорівнюють Янгстауну, що мають понад 19-відсотковий рівень безробіття — Дікей-тур, Іллі., — 19,9 відсотка; Дулут-Супіріор, Мінн., — 19,5 і Джеймсвілл-Белойт, Виск., — 19,3 відсотка. Ця статистика виказує так звані "непристосовані числа", тобто в них не взято під увагу сезонних середників.

Громада Кергонксону відзначила 40-річчя УПА

Кергонксон, Н.Й. (Р.Б.) — У неділю, 10-го жовтня ц.р. відбулася тут заходом Об'єднання Українців Кергонксону і околиці в залі церкви св. Трійці святочна академія для відзначення 40-річчя Української Повстанської Армії, у якій взяло участь понад 150 осіб з Кергонксону і найближчої околиці.

Свято відкрив у год. 1-й по полудні голова Об'єднання д-р Олег Волянський і представив шановного гостя полковника УПА Юрія Лопатинського-Калину, найстаршого у тій ранзі старшину УПА, що залишився в живих, який, скинувши парашутом в околиці Калаша 14 грудня 1944 до жовтня 1945 року перебував в Україні в головному штабі УПА.

Полк. Лопатинський-Калина висловив дуже змістовну і цікаву доповідь, що її учасники вислухали з помітним зворушенням. Доповідач побудував свою не на трафаретних і патрістичних фразах, але подав багато цікавих і цінних та досі неопублікованих фактів про дії УПА, про її бойовий

У світі

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Німецької Федеральної Республіки Манфред Вернер, промовляючи в містечку Гаген в Західній Німеччині, закликав західні країни до зменшення і консолідації Північного Атлантичного Союзу (НАТО) в обличчя зростаючого арсеналу звичайної зброї країн Варшавського Пакту. "Чим більше зростає звичайна, неатомова зброя країн Варшавського Пакту, тим більше НАТО буде змушений вжити атомову зброю у більшій політичній кризі в Європі", — говорив ген. Вернер, який промовляв до вищих старшин західно-німецької армії та представників НАТО. Ця заява німецького міністра оборони відзеркалює настанову нового німецького уряду Гельмута Коля в Бонні, який заявив, що в закордонній політиці Західна Німеччина буде стремити до зменшення НАТО та до більш гармонійної співпраці з Америкою.

РЕЧНИКИ ПОЛІЦІЇ ТОРОНТО, ОНТ., повідомляють, що за збомблення минулого тижня фабрики Литтон Систем Канада, яка продукує устаткування для американських кружальчих ракет, узяла на себе відповідальність група т.зв. "Безпосередньої акції". Вибух в цій фабриці поранив сім осіб, як також ця несамовітна експлозія спричинила шкоду на 5 мільйонів доларів. Лист, у якому є заява про відповідальність названої групи у цьому злочинному чинку — дев'ять сторінок машинопису — появився в середу, 20-го жовтня ц.р. у канадському тижневику лівого напрямку "Кларіон". Речники поліції сказали, що в справі появи цього листа в газеті ведеться слідство. Джеррі Дани, член редакції цієї газети, повідомив, що зміст листа цієї канадської групи відзеркалює її основні цілі, як теж вказує на спротив групи до розбудовування нуклеарної зброї.

10,000 ОСІБ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ПОХОРОНАХ ВЛОСІКА

Нова Гута, Польща. — В середу, 20-го жовтня, понад 10,000 польських робітників з транспарантами "Солідарність живе" хоронили Богдана Влосіка, свого товариша електрика, якого вбили польська поліція минулого тижня.

Похорони 20-літнього Влосіка перетворилися в демонстрацію проти військової хунти і заборони вільної профспілки "Солідарність". Поліція наповнила вулиці міста Нова Гута, центр важкої промисловості Польщі біля Кракова, збудований у 50-их роках як взірць "нового соціалістичного життя", а пам'ятник Леніну, який демонстранти хотіли знищити під час вуличних боїв минулого тижня, поліція обвела залізною огорожею.

Після закликів сім'ї вбитого, Католицької Церкви, а також партійних і держав-

В Америці

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, КАЛІФОРНІЯ, АГЕНТИ ФБІ заарештували президента автомобільної фірми Джона Д. ДеЛорена, знайшовши при ньому кокаїн, що її він хотів продати, щоб рятувати від фінансової кризи його фірму. Кілька годин перед його заарештуванням, з Великобританії надійшло повідомлення, що в Північній Ірландії, після восьми місячних намагань втримати існування автомобільної фірми ДеЛорен, знайшовши для неї купця, фірму замкнуло. Урядовці ФБІ сказали, що ДеЛорен був "фінансистом" кліки, в плані якої було віддати в розпродаж 220 фунтів кокаїну, вартості 24 мільйони доларів у південній Каліфорнії.

АГЕНЦІЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ДОВКІЛЛЯ запропонувала великі зміни в т. зв. Законі чистої води, що дасть більшу гнучкість стейтам у встановленні нових вимог. Групи збереження довкілля твердять, що ця пропозиція є фактично регресом від часу встановлення Закону чистої води та його вимог щодо чистоти води.

СТРАТЕГІ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ побоюються, що коли президент Роналд Реген знову приїде до Каліфорнії, щоб взяти участь в остаточній передвиборчій кампанії — це може вплинути негативно на недалеке голосування і закінчиться тим, що більше буде голосувати демократів, чим республіканців. Сенатор республіканських стратегів висловився так: "Він зполіаризував і зактивізував демократів. Постава до Регена причинилася до цього, що коаліція демократів виглядає найсильнішою від часів великої депресії."

ІМІГРАЦІЙНІ ЧИННИКИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО втікачі з Бангладешу, по черзі Багамські острови нелегальною подорожують до Америки. Урядовці Служби імміграції та натуралізації устійли, що від червня прибуло нелегально 400 бангладешців, які розсіялися по цілій ЗСА. Вони сподіваються, що за ними в цей сам спосіб напливають до Америки ще тисячі нелегальних чужинців із Бангладешу.

АДМІНІСТРАТОР УНІВЕРСИТЕТУ МІССУРІ в Колумбії сказав, що студенти інженерії, щоб мати якнайширший доступ до представників різних фірм, які мають переправити з ними інтерв'ю в справі їхньої майбутньої праці, вночі сплять на коридорах, чекаючи на такі інтерв'ю. Джек Морген, директор бюро шукування праці для студентів, сказав: "Два роки тому, ніхто не мав ніяких проблем. Цього року в нашій класі є стільки ж само студентів, що попереднього, але немає стільки ж саме місць праці". Цього місяця, біля 70 студентів, грантантів цього університету, час-від-часу проводять ночі на коридорах, — в дальшому поінформував Дж. Морген, щоб мати тільки змогу зголоситися на інтерв'ю. В одному з тому ж часі студенти мають право зголоситися лише на одне інтерв'ю.

ЧИМ МОЖНА ВИПРАВДАТИ 20-ДЕННУ ПОДОРОЖ до Європи й Азії за рахунок платників податків генерального прокуратора Вільяма Френча Смита і його дружини? Відповідь дав Смит: його становище дає йому можливість переговорювати з високопоставленими офіційними особами у різних країнах у таких чутливих справах, як, наприклад, наркотики, втікачі і тероризм, багато ефективніше ніж звичайні дипломати.

ДРУЖИНА "КАРДИНАЛА" ІЗ СЕЙНТ ЛУІЗУ добилася перемоги вслідом 6:3 над дружиною "Бруверс" з Мільвокі, Виск., у сьомій і останній грі т.зв. світової серії у бейсболі, здобуваючи тим самим чемпіонат на 1982 рік в цьому американському національному спорті. "Кардинал" перемогли у двох останніх грах на своєму стадіоні у Сейнт Луїсі. Це вже четвертий рік підряд чемпіон Національної ліги першину Американської ліги.

У наступному числі Українського Тижневіка:

In The Weekly, October 24:

- Svitlana Kyrychenko appeals for imprisoned husband, Yuriy Badzio.
- Dissident profile: Mykhailo Horyn.
- Dr. Myron B. Kuropas on multilingualism.
- Rep. Dilbert Fenwick on human rights.
- Rep. Dante Fascell says dissent in USSR is very much alive.
- PLUS our regular features.

READ THE UKRAINIAN WEEKLY
ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заавершену коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОУ 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реген і закордонна політика

Економічна криза, інфляція, велике безробіття, боротьба між Президентом, який радикально редукує бюджетні видатки і Конгресом, який прагне зберегти різні проекти, зудар концепцій твердої економічної політики, опертій на приватну ініціативу й стейтвув економічну політику („новий федералізм“), ввесь цей шум і клопіт довкола внутрішньої господарської ситуації наче відсунув на задній план міжнародну проблематику й закордонну політику Рональда Регена. Тим часом президент Реген, який за своєю попередньою кар'єрою не мав великого стику з міжнародними проблемами і тому на свого першого державного секретаря покликав Александра Гейга, колишнього головного команданта збройних сил Атлантичного блоку (НАТО), перевів у закордонній політиці не менш радикальний зворот, що його він послідовно тримається, як й у політиці економічній.

Стрижнем закордонної політики Регена є ствердження, що найбільшу загрозу для світового миру становить Советський Союз. Тому Реген почав протиставляти експортів комуністичної революції, чи то безпосередньо Москвою чи її сателітом Кубою Фіделя Кастра. Його активне втручання до нібито громадянської війни в малій латиноамериканській державі Ель Сальвадорі — насправді проти комуністичної агресії проти тамтешнього правого режиму через сусідню Нікарагуу — спричинило крик американських лібералів, які закидали Регенові підтримку диктатури в Ель Сальвадорі. Але свідомість, що ЗСА є проти фінансових і озброєних зовнішніх комуністичних партизанів скріпила мораль широким кіл таймшного населення настільки, що вони не злякалися погроз комуністів, які вимагали бойкоту виборів, тільки масово пішли до голосування за протикомуністичних кандидатів.

Реген легковажить різні спроби Куби „замиритися“, вимагаючи, щоб Куба відкликала своє військо з Анголі й Етіопії. Реген проголосив ненавчє своєрідну доктрину, що Америка вестиме політику супроти СССР стосовно до конкретних діл Советського Союзу, від відкликання окупаційного війська з Афганістану, припинення достав зброї Сирії й Палестинський Визвольної Організації, та припинення натиску на своїх ставлеників у Польщі, що довело до заведення там атмосфери терору, як наслідку заведення там воєнного стану.

У Фальклендській кризі Президент старався спершу посередничити, щоби не допустити до збройного зудару між Великобританією й Аргентиною. Подорожі Гейга в мировій місії не дали успіху, прийшло таки до війни й Америка заявила про с'ороні Британії, як найближчого союзника з НАТО. Після повної перемоги Британії Реген намагається направити відносини з Аргентиною й іншими латиноамериканськими країнами, огіченими участю ЗСА по стороні Британії у Фальклендській кризі.

У авіаційній війні й найбільшій проблемі міжнародного зброєння і роззброєння Реген відкинув концепцію переговорів із СССР про „обмеження“ стратегічної зброї (т. зв. САЛТ 1 і САЛТ 2) та поставив вимогу — редукуції існуючих запасів ядерної й іншої важкої зброї, з тим, що ЗСА мусять дозброїтися у тих родах зброї, у яких, з вини занедбання попередніми урядами, Советський Союз здобув перевагу над Америкою. Переговори в цій справі, які йдуть у Женеві, є тупцюванням на місці без ніякого поступу вперед, бо уряд СССР не поступається від свого принципу „що моє — то моє, а що твоє, то про це можемо говорити“. Крім того, що більшовицька Москва протиставляє будь-якому поменшенню своїх накопичених запасів зброї, вона послідовно, від першого дня свого існування, протиставляє будь-якій міжнародній контролі над виконанням прийнятих зобов'язань. Відносини ЗСА з СССР — погані, про зустріч Брежнєва й Регена вже не говориться.

Реген спротивився плянові (договорів) Західної Європи спрважувати сталевими руропроводами природний газ з СССР, бо це, — твердить він, — узалежить Західну Європу від Москви. Зате він продає збіжки Москві за золоту валюту, що облегшить збут надпродукції збіжки в Америці. Довкола цих двох справ усе ще йде палка дискусія між Вашингтоном і його європейськими союзниками.

Державний секретар Гейг відійшов, бо не зміг гармоніювати співпрацювати з Білим Домом і його штабом. Його наступник Джордж Шульц спокійніший, кращий для співпраці з президентським „тімом“. Щоб відтягти Шульца — Президент передав справу замирення між Ізраїлем і арабським світом в руки досвідченого дипломата Філіпа Габіба. Тут теж Реген показав, що не лякається проголошувати непопулярні проекти: його проект замирення на Близькому Сході стрінувся з рішучим спротивом з боку Ізраїля, але зискав прихильність арабів. Найбільший успіх політики Регена — виліпіння Москви від участі у вирішувани міжнародних проблем.

СНІГОВА БУРЯ З ШВИДКІСТЮ ВІТРУ 34 МИЛІ НА ГОДИНУ РОЗПОЧАЛА ДОВГУ МОРОЗНУ І СНІГОВУ ЗИМУ В МОСКВІ. Температура за ніч з 18-го на 19-го жовтня понизилася до 23 степенів після досить лагідних днів кінця тижня, коли температура була 55 степенів. Москва привикла мати сніг вже у жовтні, і снігова буря нагрянула цього року ніби за дядьком.

Олександр Домбровський

ДО ПИТАННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТІАНСТВА РУСИ—УКРАЇНИ

духовності сучасної християнської Русі-України. Усі три Церкви лунуть спільна в Божого Сина — Христа Спасителя. І так разом спільно в братній єдності — християнсько-національній при спільній любовності й розумінні один одного на кардинальній базі Христової любові треба готовити себе на „мий ви“. Та єдність повинна бути не формально-декларативною, а дійсною, бо цього вимагає добро нас усіх як народу. Це саме відноситься до вісного українського наукового світу, який повинен виступити разом. На жаль, виглядає, що до сьогодні немає ще спільного плану в світі української науки відносно спільного відбуття ювілею. Уважимо, що українська історична наука повинна стати теоретично й духовно концертом відзначення цієї події. Українське Історичне Товариство (УІТ), як основний на поселення чинник організування й можливого координування студійних зусиль українських істориків є готове інтегрування у спільну дію відзначення 1000-ліття офіційного приступлення Русі-України до сім'ї християнських народів, плянуючи присвятити один том „Українського Історика“ релігійно-церковно-історичній проблематиці, пов'язаній з ювілеєм. Можливо, що УІТ видасть й інші публікації з цієї нагоди, якщо на те дозволить фінансові можливості. Тут слово за свідомою великою

справу нашою громадою, яка повинна в тому ділі фінансово допомогти. Українське Історичне Товариство надіється, що громада відгукнеться на його заклик допомогти здвигнути гідний пам'ятник не з криш, ані мармуру, а з наукових публікацій, які скажуть світові, хто ми й яка наша національно-культурно-історична метрика в контексті цілої європейської цивілізації. Українське Історичне Товариство в минулому давало вже не раз почин до відзначення великих ювілеїв (наприклад, століття народин М. Грушевського), воно й цим разом не заведе в аспект відзначення тисячолітнього ювілею, треба сподіватися за фінансовою допомогою нашої громади. Актив УІТ уже збирає матеріали, пов'язані з ювілеєм для публікації. Наші громадсько-політичні середовища також повинні виступити разом, очолені спільним свято-ювілейним комітетом для кожної країни, де лише перебуває українська людина, що не виключає понадтериторіальності почесного комітету, складеного головно з представників українських Церков.

Специфіка історичного процесу на території Русі-України включно з передумовами самого акту офіційного прийняття християнства — з її геополітичним положенням між Сходом і Заходом та феноменом перехрещування культурних впливів може мати дея-

кі відтінки-варіанти інтерпретації в залежності від визначено-світоглядних аспектів. Але це не повинно роз'єднувати нас, навпаки, — в обличчя тез і антитез належить творити спільно в єдності синтезу, наріжним каменем якої є Божественний Основоположник християнства та його Правда й Любов. А крім того самий підхід до даної проблематики мусить спиратися на принципи строгого наукового об'єктивізму й української історичної правди та бути надихненим глибоким сентиментом до руського українського минулого й вірою у наше майбутнє. Нехай тисячолітній ювілей стане устюртою єдності всіх наших національно-творчих сил — генеральною пробою до великого моменту, коли на сході Європи зайдуть докорінні політичні зміни й прийде до будувати на руїнах ненависної російсько-советської, рабовласницької імперії свою власну державність.

І ще одне — переважлив: пам'ятаймо, що до процесу підготувань й самого відзначення ювілею належить підходити не з позицій національно-релігійного формалізму й трафаретних виступів, але з великим виявом любови перш усього до Божественного Основоположника християнства, його науки й заповітів, а відтак до України, тієї страдальної матері, яка на протязі тисячоліття пережила неймовірну трагедію своїх дітей — покоління в умовах недержавності. Коли в тому дусі святкуватимемо ювілей, Провидіння благословитиме наші почини й змагання на шляху до відновлення нашої державності в умовах всенародної єдності.

(Кінець)

Ярослав Падох

Цехмістер медицини, науки, журналістики, літератури, музики й інше...

(Слово, виголошене під час відзначення 80-річчя д-ра Романа Осінчука, дня 19-го вересня 1982 року)

Вітатиму ювілята з його 80-літтям від товариства наукового, тож мій привіт не може обійтися без більш, чим менш наукового вступу. Винюками цього, як до-сі, дуже достойного й при цьому, що рідко трапляється, милого вечора, є т. з. патріархальники, лікарі й ентузіасти. Свідомий скромності ювілята наш тріомфірат вманеврував його в цю ювілейну ситуацію проти його волі й бажання й так знайшовся у ситуації майже ідентичній зі ситуацією в Лівані: як задобрити ювілята й спонукати погодитися з цією ювілейною парадоксом без озу. Бо була можливість, що буде ювілей — ювілята не буде!

Йшла подвійна дипломатія („гайлі софистікейт“) — не пробуваючи ювілята здо-бути для нашої акції бодей згоду його дружини й доні скаржуючи від нього наші пляни й приготування, довести діло до такого пункту, з якого вже не було б відвороту. Лось ця стратегія повелася. Ювілят, хоч з опущеною головою, є серед нас. Історія майже ідентична з Франковим „Цехмістром Купер'яном“, якого вдячні міщани схвалили вбити, щоб мотти після смерті поставити йому пам'ятник за героїчну оборону міста. „Славно! Славно! всі враз загинули, а цехмістра Купер'яна навіть не питали“.

Але як довго можна на-шого цехмістра медицини, науки, журналістики, літератури, музики й інше та інше провокувати? Його вроджена й набута у гуманній лікарській професії скромність — протилежна будь-якій нескромності, якщо йдеться про його зовсім нескромні заслуги для своєї громади на різних полях її життя. Тому вольмо волю соленизанта й про-належний йому кредит у громадській бухгалтерії гово-римо сьогодні, в його присутності, скромно, та все ж правдиво, бодей якщо мова про його заслуги у діяльній науці, яка мала б не любити неправди.

Й не чмагаймося переліцтовувати заслуги ювілята на різних полях його професійної й громадської роботи, щоб не трапилося подібне до того, що сталося в часі дискусії між лікарем архітектором й політиком, поміж якими зашла суперечка, яка професія є най-важливішою. Лікар твердив, що лікарська, адже Бог створив Єву з Адамового ребра, а при цьому бє лікар-хірурга не обійшлося. Архітект речево підмітив, що раніше створення перших людей Бог утворив лад із хаосу, а тут мав бути чинний архітект, а третім заб-

рав голос політик завваживши, що перед усіма цими актами був хаос, а його могли тільки створити політики... Яка шкода, що в дискусії не брав участі науковець; ми щойно тоді до-відалися би правду, повну правду.

Отож не для похвали ювілята, але для чистої наукової правди ствердимо у дру-гому вже вступі до наміче-ної теми, що ювілят — це справді талановита людина й до того універсального характеру. Ми вже чули, або ще вчемо про те, що він не лише лікар і науко-вець, але також журналіст, письменник, композитор, організатор і головний лікар першого українського курорту в сльвяному Черчі, Медичного Інституту у Львові й при цьому, в усіх періодах свого життя, під усіма займанщинами й се-ред усіх загроз постійних окупантів був не лише зраз-ковим, але й дуже активним і безстрашним громадсь-ким діячем, і то, звичайно, на відповідальних, провід-них позиціях.

Прибувши часом до цієї країни, він, яке це дивне, без найменшої перерви й без такого природного періоду задоволення й перерієнтації, взявся до своєї дав-ньої, „старокайової“ чор-ної праці. Він же основопо-ложник і організатор свого професійного товариства й його журналу, він і перший з-поміж нових імгрантів взявся до своєї другої, по-бічної, хоч уже і в зарані життя плянованої діялки — науки. Був теж довготимий співробітником „Свободи“. Це зовсім не відірване яви-ще, що лікар не вдоволь-няється своєю, як не як, вузь-ким лікарським фактом. Що б не входило в деталі згада-ймо, що між великими пись-менниками світу, в цій і наші-ми, знайшлося, порівню-ючи з іншими професіями, мабуть чи не найбільше лікарів. Либонь сама їхня професія, за об'єкт ма лю-дину, до цього штовхає й дає потрібну літератур-ну інспірацію. Поміж україн-ськими лікарями знаходи-мо письменників: Івана і Юрія Липу, Софію Парфано-вич, Василя Кархута, Вік-тора Пісичевського, Бори-са Матюшенка, Євгена Озар-кевича, а навіть Василь Сте-фаник студіював медици-ну. Наш ювілят пробував пера ще у львівському пе-ріоді свого життя. Друкував свої літературні твори під псевдонімом Роман Лукич, або й без підпису, у львів-ських журналах „Назустріч“, „Ранок“ в календарях й де-інде. Писав вірші, компо-ну-вав до них музику й удосто-вівся того, що до його слів склав музику талановитий

(Закінчення на стор. 4)

Ол. Журба

ФЕСТИВАЛІ — НАШ СКАРБ

невідрадному стані. Не дивлячись на показове процвітавання — відродження, збирання і збирання предметів старовини, народних обрядів, народних традицій тощо, вправді ведеться, але спрямовується у певний, вигідний для парто-кратів, політичний напрям.

Наприклад, багато праці йде на відродження „Всіль-них обрядів“. Але оригі-нальні тексти терплять на собі „поетичні силкування“ комсомольських і партій-них „літературних діячів“, які перетворюють, силою свого поетичного таланту, колись віками сталий гай-ливо-ліричний текст, з пев-ною устійшеною театраль-но-побутовою основою, на сухий, римований шарж, з обов'язковим славленням комуністичної партії і совет-ського уряду, які принесли свободу і „радісне життя“. Про релігійні свята й об-ряди, годі говорити. Забор-нено під страхом кари. Істо-ричні пам'ятки, фольклор, творчість українських кля-сиків, твори народних вми-ців, переходять через цензу-ру. Просіювання ведеться на конто „красоли“. І те,

що ще не знищено, частково або остаточно, провиває-ть для вселюдного оглядан-ня. Цінність більшості з того — сумнівна.

Отже, сьогодні, особливо важливо на еміграції, поки ще є людські ресурси, які зберегли, принаймні, част-ково оце багатство, — від-дати його для вивчення, збереження і масового ко-ристування. Власне, для цього і організуються, за великими труднощами, ук-раїнські музеї, хори, танцю-вальні ансамблі і, нарешті, українські фестивалі.

Мені здається, що ук-раїнські фестивалі не мають бути тільки ареною для демонстрації екзотики ук-раїнських народних одягів, бандури, як чисто україн-ської музичної приналежності з обмеженими можли-востями, хори і ансамблі, як пропаганда ліричної, але поетично малоцінної сучас-ної советсько-української пі-сенної творчості малотал-ановитих композиторів, пісні яких побудовані на сучасних західних принци-пах з використанням напі-української ладової систе-ми. Саме в збиранні і про-

паганді народної творчості традиції і обрядів — основ-ний зміст і сенс фестивалів.

Як приклад того, може навести українському універ-ситеті, Ноарк, Н.Дж., який відбувся цього року. Не знаю яке місце в підготові і переведенні цього конвє потрєбно, з усіх кінць цікаво-го фестивалю, займав проф. Т. Гунчак, але з усього ви-глядало, що він був душа і мозок яскравого, національ-но й мистецьки витримано-го видовища. Починаючи від музею і, кінчаючи про-грамною концерту — все було національним за формою і художнім (з добрим мистецьким смаком) за змі-стом. І не треба робити ус-тупки для неукраїнського глядача. Мовляв, не зрозу-міє — незнайома мова, ін-ша культура. Велике мис-тецтво, велика культура не має суго національних, гео-графічно-обмежених кор-донів. І це зрозумів проф. Т. Гунчак й не прогадав.

Друге я зустрівся з ви-падом академічного фести-валю. Тобто, намагання не-кількісного навантаження програми (як вже заведено і стало традицією українсь-ких фестивалів) зразками не

(Закінчення на стор. 4)

Ярослав Татомір

ДІЇ УПА НА ЗАКЕРЗОННІ У РОКАХ 1944-1947

VIII

Ця інструкція строго забороняла ворожі вчинки супроти польського населення, забороняла особисті порухи, поручала прихильне поступування на кожному кроці і з'єднування поляків для спільного фронту.

Особі лєтчики видано для польського війська. Багато звернень, закликів та інструкцій теж видано для українського населення, зокрема у зв'язку з переселеннями акціями.

Інтенсивну політично-виховну працю вів провід УПА серед воїків УПА. Уживано для цього різні видання, як, наприклад, періодици „Ідея і чин“, „Вісті з фронту УПА“, відозви і накази головного командира УПА Романа Шухевича і т. п.

ОУН—УПА видавала теж пропагандивні матеріали російською, чеською і словацькою мовами. Цю літературу або розповсюджувано при особистих контактах, або розсилали поштою.

Автори пишуть, що від січня до квітня 1947 року розіслано 4,170 посилок різної пропагандивної літератури на адресу впливових людей (професорів, суддів, адвокатів, лікарів і т. п.) до таких міст, як: Лодзь, Краків, Вроцлав, Кельце, Гданськ, Катовиці й багато інших.

Матеріали, призначені для заходу, ОУН—УПА пересила-ла різними шляхами до українських осередків у західній Німеччині, Західній Європі, Канаді і ЗСА.

Автори досить широко обговорюють деякі брошури й інші матеріали, що їх видали ОУН і УПА.

Внутрішні і зовнішні зв'язки

Завданням відділів зв'язку було, — кажуть автори, —

переносити пошту, перевозити людей чи матеріали та нав'язувати особисті контакти між одиницями із різних районів.

Із-за відсутності технічних засобів, зв'язок утримувано при допомозі гінців, зв'язків, при допомозі поштових станцій і т. п.

На терені Закерзоння були лінії зв'язку коротко — і довгодистанційні. Короткодистанційні лінії були між „кушами“ і проходами районів. Зв'язковими на коротко-дистанційних лініях були часто жінки.

Довгодистанційні лінії зв'язку обслуговували т. зв. кур'єрські звена. Це були дружини добре озброєних і вишколених зв'язків, що існували на шаблях районів і округ. Крайовий провід мав до розпоряджистости крайовий кур'єрський осередок „Голодомор“.

Зв'язок УПА з головною командою УПА у Галичині частіше утримувано у 1944-45 роках. У 1946 році, коли польсько-советський кордон був дуже бєрежений, на Закерзоння тільки двічі прибули групи кур'єрів.

Теж дуже трудні були переходи кур'єрів із Закерзоння на Захід. Вилітання УГАВЕР-и „Демид“ прибув на Закерзон-ня із Німеччини при кінці 1945 року, організувавши кур'єрську дорогу через Чехо-Словаччину. У лютому „Демид“ удруге прибув на Закерзоння. Одним із його завдань було перевести на Захід Майського („Косаря“), члена головного проводу ОУН та Гришча („Перейбиноса“) шефа штабу головної команди УПА. На чесько-австрійсь-кому кордоні їх затримала чеська поліція. Майський згинув у перестрілці, а Гришча покінув із собою у в'язниці (автори не згадують про перестрілку і смерть Майського — Я. Т.).

У квітні 1946 року прибув із Заходу представник УГАВЕР-и Ярослав Мороз. Опісля він перейшов до головної команди УПА в Галичині і, повертаючись згинув у околиці Дрогобича.

У травні прибула із Заходу зв'язкова — „Долинка“ і вернулася з різними матеріалами від Я. Старуха. Восени 1946 року Старух послав на Захід зв'язкову Наталю Вошук, але її арештували у Празі.

Інший шлях зв'язку зі Заходом знайшов шеф розвідки ОУН Закерзоння Петро Федорів („Дальнич“). Він почав заходи, щоб нав'язати контакт з американською амба-судою у Варшаві. У цих заходах увесь час посередничала

зв'язкова Галина Лебедович. При її допомозі „Дальнич“ нав'язав контакт з амбасудою усієї 1946 року, а в лютому через військового аташе амбасди Романа Мрозінського переслав на Захід різні матеріали. Опісля ще три рази, — кажуть автори, — у жовтні і листопаді 1946 року і в червні 1947 року, „Дальнич“ переслав на Захід різні матеріали через працівників амбасди — підполковника Є. Франка і М. Рассла.

Виконаймо наш обов'язок

Українська Повстанська Армія постала як самооборона українського народу проти знущань і злочинного терору німецьких і московських наїзників і польських правих і лівих погромників.

У незвичайно важких умовах, маючи проти себе найбільш жорстокі, варварські злочинні режими, що їх знає історія людства, воїки УПА і ОУН виконали свій обов'язок із незрівнянною жертвенністю і героїзмом і зробили все, що було в їхній силі.

У нерівній боротьбі УПА виявила не тільки найвищий героїзм, але теж розум, гуманність, шляхетність.

Воїки УПА виявили високі духові цінності не тільки на полі бою. Чужинці, які пережили московські концетраційні табори у своїх споминах, стверджують, що і там у цих жалких таборах, поплонених воїків УПА жили і вмирали не як безіменні раби, а як повновартісні люди, які знали для якої мети вони живуть і за що вмирати.

Нашим обов'язком, обов'язком великого, заможного українського поселення у вільному світі є — увіковічнити героїчну боротьбу УПА. Героїзм воїнів УПА і їхня найвища жертва, жертва життя, що вони її склали у нерівних боях або у німецьких, московських і польських термах і концетраційних таборах не сміє піти у забуття!

Найкращим засобом утримувати, увіковічнити пам'ят' УПА було б велике, монументальне видання історії УПА на кількох мовах світу.

Тут мова про видання, яке своєю високою вартістю змогло пробити стіну промовчування, що нею замкнена у вільному світі правда про змагання українського народу до волі і здобуло б для ідеї, що за неї вмирали воїки УПА, публічну опінію вільного світу.

(Продовження буде)

ПЛАН КОНЦЕРТОВОЇ ПОЇЗДКИ Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка на весну 1983 р.

Субота, 14 травня, Клівленд, Огайо	8 год. веч.
Неділя, 15 травня, Пітсбург, Па.	8 год. веч.
Вівторок, 17 травня, Батфолд, Н. Й.	8 год. веч.
Середа, 18 травня, Рочестер, Н. Й.	8 год. веч.
Четвер, 19 травня, Сирентон, Па.	8 год. веч.
П'ятниця, 20 травня, Нью-Йорк, Н. Й.	8 год. веч.
Субота, 21 травня, Нью-Йорк, Н. Й.	8 год. веч.
Неділя, 22 травня, Філадельфія, Па.	8 год. веч.
Вівторок, 24-го травня, Гартфорд, Кон.	8 год. веч.
Середа, 25 травня, Бостон, Масс.	8 год. веч.
П'ятниця, 27 травня, Монреаль, Квебек	8 год. веч.
Субота, 28 травня, Торонто, Онтаріо	8 год. веч.

Плануються додаткові концерти перед концертною поїздкою та на неї, 29-го травня, можливо в Дітроїті. Бажаючі громади на додаткові концерти, просимо звертатися на нижче подану адресу.

У зв'язку з підготуванням до цієї концертної поїздки, яка присвячується 65-ти літню Капелі, просимо всі громади згаданих міст утриматися від улаштування імпрез на згадані дати.

Також повідомляємо громади, що Капелю не зможе приймати ніяких запрошень на виступи протягом підготовчого періоду до концертної поїздки. Будемо щиро вдячні особам і організаціям, які зголять бажання допомогти на місцях організаторам концертів.

Ukrainian Bandurists Chorus

P.O. Box 12129, Hamtramck Br., Detroit, Mich. 48212, U.S.A.

СВЯТА СОФІЯ — РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ, ЗСА

повідомляє:

СВЯТА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ в наміренні

Фундаторів і Жертводавців Патріаршого Фонду

буде відслужена

в неділю, 31-го жовтня 1982 р., о год. 9-й ранку
в каплиці Філіп Українського Католицького
Університету

7911 Whitewood Road, PHILADELPHIA, Pa. 19117

До участі у Богослужінні запрошує все

Українське Громадянство

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

Відкрили Рой Томсон Голл

Другий тиждень вересня був винятковим тижнем у культурному житті Торонто, а виставою цілого Онтаріо. Довгоочікувана та багато дискутована зала Рой Томсон відкрила двері слухачам у цілодобовий різноманітний концертний програмі.

В понеділок, 13-го вересня, грала торонтонська симфонічна оркестра твори переважно канадських композиторів, із спеціально замовленим конкурсом твором „Фандари“. Виступав також хор Мендельсона, диригував Ендрі Дейвіс. Цілу програму можна було почути та побачити на телебаченні. На телебаченні глядачі, однак, не були учасниками прийняття, яке відбулося для всіх присутніх по концерті. Більшість на цей інавгураційний концерт в 40-мільйонній залі коштували по 500, 250 та 100 доларів. У вівторок, 14-го вересня, співала канадська співачка Ен Мюррей, яка виграла нагороду Греммі і Джуно. Більшість на обидва вечори були випродані.

В середу канадська Опера-компанія поставила оперу Штрауса „Капріччо“. Диригував Юліус Рудель, гольову роль співала знава в Америці сопрано Йоганна Маєр. Опера поставлена в стилізованій концертній формі, з натяком на декорації, в костюмах та з речами. Оркестра сиділа на сцені. Перша половина опери була досить нецікава, наче одноманітна. Друга половина була повна життя, прямо наелектризована. Публіка її сприймала сердечно. Це була єдина імпреза тижня, на яку білети не були вповні випродані. В четвер, 16-го вересня, був повторений інавгураційний концерт, і знов усі місця були випродані. В п'ятницю був так званий „Вечір з королем інструментів“, де брали участь „Кенеді-брас“, „Елмер Айслер-Сінгери“ та „Торонто Консорт“.

У суботу виступав із самостійним концертом, — знову при випроданій залі, популярний канадський співак і творець своїх пісень, Гордон Лайтфут. У суботу, 18-го та 25-го, по обіді відбулися два дитячі концерти з різними програмами. А в неділю був концерт під гаслом „Благослови дім“, на

ЖЕРТВУЙТЕ НА ПАМ'ЯТНИК
Мітроп. ВАСИЛІ ЛІПКІВСЬКОГО

Metropolitan Lytkivskij Fund #760
St. Andrew's Federal Credit Union
P.O. Box 375
So. Bound Brook, N.J. 08880

якому співали релігійні хори, між ними дитячий хор школи св. Михайла і український православний літургійний хор, яким диригує Нестор Олійник. Наш хор виконав „Хай зрадіє душа“ Бортнянського. Український та жидівський хори були єдиними представниками етнічних груп Торонто.

Рой Томсон Голл — оригінальна архітектура. Як входить до будинку, відчуваєш святощість, але не звичайну, а якусь „просторову“. Мабуть, на це мають вплив стіни будинку із скла і незвичайність форми. Сама зала величезна, архітектурно цікава, слухачі сидять в залі довкола сцени, так що мала частина глядачів бачить лише диригента і спину оркестрантів. Всі крісла поставлені досить близько до сцени, і дуже вигідно. Тут варто згадати, що за 1,000 доларів можна було „купити“ крісло, на якому тепер є подане ім'я жертводавця, одиниці цієї організації. Таке ім'я на кріслі — це вже „на віки вічні“... цікаво, чи якась українська група „закупила“ собі для історії хоч одне крісло? Доступ до вищих місць вигідний, і взагалі цікаво йти сходами нагору, щоб побачити фойє і стіни, і цілість — все під новим кутом. Стіни концертної зали сирій цемент. Архітект Еріксон твердить, що все в залі має свою ціль — декоративний елемент і брак його. Крісла і килими є теплою сірою кольору, який впливає заспокоююче і святочно, хоч некаже зливастись зі стінами.

Над сценою висять величезні прозорі плястикові „тарілки“ для акустичних цілей. Під час опери одна з них сильно розгойдалася. Найменш цікаві в залі мабуть лампи. Не додають ані чару, ані святості залі. Акустика дуже добра.

Рой Томсон Голл — це колосальний успіх мистецького Торонто, до досягнення якого долучилися тисячі жертводавців, які і повна програма першого тижня видрукували в проп'яній книзі-програмі, яку дістали всі відвідувачі. Всіх відвідувачів в першому тижні Рой Томсон Голл гостив на перерві шампаном на здоров'я та на щастя, на успішний ріст музичної культури.

І тут з приємністю хочеться додати, що вже 21-го листопада в Рой Томсон відбудеться перший український концерт. Перший раз почесно в Торонто повний „Кавказ“. Людкевича-Шевченка у виконанні українського оперного хору та прем'єру української Симфонії ч. 4 Юрія Філіп. Диригуватиме маестро Володимир Колесник. 29-го травня 1983 року виступить Павло Плішча, який співатиме в „Реквієм“ Верді з хором „Музика Сакра“ і Симфонічною оркестрою Кіченер-Вотерлоу.

Торонтонці вірять, що нова зала „Рой Томсон Голл“ в Канаді відіграє роль ньюйоркського Карнегі Голл.

О.Бризгун-Соколик

Зустріч з нагоди 50-річчя матури

У днях 18-го і 19-го вересня 1982 року відбулася в Гантері на Кобзарівці зустріч колишніх учнів Української Гуманістичної Гімназії „Рідна Школа“ у Львові з нагоди 50-річчя від дня складання іспиту зрілості.

Користавшись із гарної погоди, зустріч започатковано покладенням китиці червоної калани на могилі покійної товаришки Дори з Дмоховських, Левицької, яка похована на кладовищі біля Гантеру. Це на символічній відвідини могили усіх професорів та учнів львівської дівочої гімназії „Рідна Школа“, що відійшли у вічність у різних обставинах — померли природною смертю, чи загинули на засланні або в тюрмах.

Спільна вечеря, спогади з молодих літ та шкільної лавки, тепла згадка товаришок та професорів, яких вже нема між живими, і тих, по другому боці океану — виповнили програму скромного з'їзду. Зустріч закінчено вислуханням Служби Божої в чудовій гантерській церкві.

Хоч сама зустріч не була нічим особливим, але важливо те, що „Рідна Школа“, якій саме минуло 100 років, так багато причинилася до будови українського шкільництва. Основні числені курси, садочки, народні школи, семінарії, гімназії по всіх містах Галичини та постійна боротьба за українське шкільництво внесли великий вклад в нашу культуру. „Рідну Школу“ започаткувало Українське Педагогічне Товариство (УПТ) в 1881 році.

Дівоча Гуманістична Гімназія (УПТ) „Рідна Школа“, про яку чомусь немає згадки в енциклопедії українознавства, була заснована в 1923

році спочатку під назвою „Гімназіяні Курси РШ“. Першим директором її був проф. Володимир Адриянович. Навчання відбувалося по полудні в будинку на Мохнацького 12, де ранком мали приміщення виділова дівоча школа та семінарія „Рідної Школи“. В 1929 році гімназію перенесено на вул. Театинську 10, і навчання почало відбуватися у нормальних ранніх годинах. До 1933 року гімназія не мала так званого права прилучення, і учениці мусили складати іспити зрілості в польській школі при чужій комісії з усіх предметів. В таких умовах здавали матуру учениці, котрі відзначували цього року 50-річчя від дня іспиту зрілості.

Після тинання по різних старих будинках згодом гімназія була перенесена до нових модерних приміщень фундатором яких були проф. Ілля і Іванна Кокорудзи. Цей чудовий дар для „Рідної Школи“ уможливив гімназисткам відбудувати навчання у кращих умовах.

Гідною подиву була праця професорів „Рідної Школи“, котрі вчили у незвичайно тяжких фінансових умовах, бо не раз місяцями не діставали своєї належної платні, ті бо платили час то мінімальні. Не дивлячись на невідрадні матеріальні відносини, професори працювали щиро та віддано для нашої молоді. Взв'язи до уваги, що ніхто інший лише враз носії ідеї „Рідної Школи“ продовжували організовувати шкільництво в переселених таборах Європи та за океаном, ми повинні гідно відзначити 100-річчя „Рідної Школи“, праця якої продовжується у діаспорі.

I.K.

Посвятили пам'ятник...

(Продовження зі стор. 1)

Михайла Кнапа. На закінчення, при співі гімну „О, спомагай нас, Діво Маріє“ шість католицьких і обидва православні священники поклали пам'ятник свяченою водою.

Відтак вшановано поляглих воїнів УПА. Представники товариств упівців в ЗСА і в Канаді та інших поклали вінки у підніжжя пам'ятника, а воїни Відділу Українсько-Американських ветеранів ч. 572 ім. Йосифа Якубика салютували американським прапором. Знову ж воїки резерви американської армії віддали почесне салюту 21 стріли з крісів, а їх представник підполковник Джон Перрі коротким словом з трибуни. С. Голяш і С. Буря, після власних салютів, читали наперемінно „Салют поляглим воїнам УПА“ — прізвища усіх згинувших командирів і провідників різних ділянок УПА, від головного командира ген. Т. Чупринки до безіменних лицарів. По кожному прізвищі, колишні воїки з різних місць цвинтаря потверджували „Поляг за волю України!“. П. Венгрин

звукима трембом прощав друзів. Духовенство з хором відслужило Панахиду.

Третю частину святкування почав Ф. Штайнгаген читанням поезії В. Пачовського і М. Бослава, якими немов приготував учасників до патріотичної промови д-ра Богдана Крука (Мелоді) з Дітроїту. У своєму слові промовець вшанував воїків національної революції від 1917 року — жертв безкомпромісової боротьби з ворогами державності України, надхненної націоналізмом і посвятило, у різних формаціях та чинах. Семен Крістіант виголосив власний вірш „Незваному воякові УПА“, написаний на відкриття цього пам'ятника в пам'ять брата-упівця Ілька.

Згаданий церковний хор відспівав дві пісні та разом з усіми український національний гімн. Офіційна програма скінчилася, але розмови й зустрічі з гостями, між якими була також Ліля Оверко, донька командира Степана Хрина (Стебельського) та упівці з шістьох осередків, продовжувалися біля пам'ятника та в сусіднім розваговім городі. На цій першій у світі упівським цвинтарі є вже могила голови місцевого Відділу Т-ва В. Хомі (Карла). (1916-78) та нагробники ще живучих колишніх воїків.

Громадський комітет видав з нагоди посвячення пам'ятника 36-сторінкову одноднівку „Під покровом Богородиці“ за редакцією Софії Бурой.

„Листи читачів“ повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи“. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й направляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

СВЯТА СОФІЯ — РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ, ЗСА

повідомляє:

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ ФУНДАТОРІВ І ЖЕРТВОДАВЦІВ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

що відійшли у Вічність

буде відслужена

СВЯТА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

дня 30-го жовтня 1982 р., о год. 8-й ранку

в каплиці Філіп Українського Католицького

Університету

7911 Whitewood Road, PHILADELPHIA, Pa. 19117

Про молитви за душі Покійних Жертводавців, просить

УПРАВА ТОВАРИСТВА СВЯТА СОФІЯ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

МИХАЙЛА ФЛИСА

будуть відслужені

27-го жовтня 1982 року

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в католицькій церкві св. Михайла в Вунсакеті, Р.

Ай., в год. 9-й ранку;

в церкві Пречистої Діви Марії в Бріджпорт,

Конн.;

в помісній католицькій церкві св. Тройці у

Вашінгтоні, Д. К.;

в каплиці Філіп УКУ у Філадельфії, Па.;

в церкві св. Михайла в Новому Торонто, Онтаріо;

в обителі оо. Студитів в Кастельгандольфо, Італія;

в Назареті і в обителі оо. Василіан в Прудентополі, Бразилія.

Просимо Родину і Приятелів ласкаво злучитися в цей день з нашими молитвами за душу Покійного.

ДРУЖИНА, ДОЧКА з МУЖЕМ І ВУКИ

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University

Foundation, Inc.

203 Second Ave. • New York, N.Y. 10003

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ

померлих Дорогих Осіб — жертводавців на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Д-р Микола і д-р Олексій Ценко, в св. п. дружини і мамі ВОЛОДИМИРА зложили на ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІІ ІМ., для студії проблем української родини в діаспорі, 4,000.00 дол. (разом 5,000.00 дол.).

Алла Федус, в св. п. мужа ПЕТРА ФЕДУСА на ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІОГО ІМ. 2,000.00 дол.

Д-р Роман Малащук, на СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД В СВ. П. МАРИІ МАЛАЩУК 500.00 дол. (разом 1,350.00).

Ярослав Давчик, замість квітів на пошани св. п. дружини ІВАННИ 100.00 дол.

Марія Кайтка Стецюк, в св. п. мужа ПРОФ. ВАСИЛЯ СТЕЦЮКА, на ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІОГО ІМ. 100.00 дол.

Марія Кротюк, в другу річницю смерті мужа св. п. Д-РА СЕРГІЯ КРОТЮКА 100.00 дол.

Д-р Александра і інж. Ярослав Ткач, на фонд ІНЖ. ВОЛОДИМИРА і сина РОМАНА БАКАЛЬЦІВ, 25.00 дол.; на фонд св. п. Д-РА ВАСИЛЯ ВЕРГУНА 25.00 дол.; в св. п. ПРОФ. СТЕПАНА ЧОРНИЯ 25.00 дол.; в св. п. Д-РА КОНСТАНТИНА ВАРВАРИВА 25.00 дол.

Михайло і Олександра Юзенів, в св. п. РОМАНА і ІНЖ. ВОЛОДИМИРА БАКАЛЬЦІВ 50.00 дол.

Міг Степан Красів, в св. п. батьків ІВАНА і ФРАНЦІШКИ 25.00 дол.

УПРАВА ФУВУ

В пам'ять нашого Дорогого і Незабутнього БАТЬКА

бл. п. д-ра Івана Крупського

що відійшов від нас на Вічний Спочинок 7-го липня 1982 р. складаємо:

50.00 дол. на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

50.00 дол. на ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

Дочки:

Зірка БЕРЕЗА з чоловіком РОМАНОМ

Ольга СУЛІВАН з чоловіком Михайлом

Ділюся сумною вісткою

з Родиною, Приятелями і Знайомими,

що 30-го вересня 1982 року відійшов у Вічність,

проживши 70 літ,

мій Надарожний МУЖ

бл. п. д-р мед.

РУДОЛЬФ ФІШЕР

лікар в Мюнхені, Німеччина

ПОХОРОН відбувся 6-го жовтня 1982 р. в Мюнхені.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в 40-й день смерті відправляє 2-го листопада 1982 р. в українській католицькій церкві в Мюнхені, о год. 18-й.

В глибокому смутку:

дружина — МАРИЯ ФІШЕР-СПИЖ

Ближчі і даліша Родина в Америці

і Німеччині

В пам'ять мого сп. п. Мужа складаю:

\$500.00 — на Український Вільний Університет в Мюнхені

і \$500.00 — на Український Музей в Нью-Йорку.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

має честь запросити Вас на

ДОВОДІ

д-ра Ізраїля Клейнера

на тему:

В. З. ЖАБОТИНСЬКИЙ — АРХІТЕКТ СІОНІЗМУ ТА ПРИХИЛЬНИК УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ

Доповідь відбудеться в неділю, 31-го жовтня 1982 р., о 2-й год. дня
в будинку Академії, 206 Вест 100-та вул., Нью-Йорк, Н. Й.

СЦЕНІЧНО-МУЗИЧНА МИСТЕЦЬКА ГРУПА УНС-УІА

Запрошує Вас на

ПОПОЛУДНЕВУ ПРОГРАМУ КЛАСИКІВ

ЛЯРИСА КРУПА

піаністка

СТЕФКА НАЗАРКЕВИЧ

артистка сцени

ЛЯРИСА МАГУН-ГУРИН

сопрано

в неділю, 31-го жовтня 1982 р., о год. 3-й по пол.

Український Інститут Америки

2 Схід 79-та вулиця, Нью-Йорк, Н. Й.

ПЕРЕКУСКА ПІСЛЯ ПРОГРАМИ

Ця програма, перша із двох концертів спонсорована

Українським Народним Союзом

й Українським Інститутом Америки

Фестивалі...

(Продовження зі стор. 2)

завжди високого гатунку, а дбайливого, якісного відбору точок до фестивалю. Це було на фестивалі в Парку Айзенгавера, на Лонг Айленді. Відповідали за це імпрезу не ставили цілком кількістю точок і виконавців зворушити або уразити публіку. Скоріше вони цього досягли чіткістю ведення концерту і мистецькою якістю, оригінальністю і самобутністю репертуару небагаточисельних виконавців.

Відповідальним за фестиваль від УККА, повіту Насаса, був Володимир Білий, який має багаторічний досвід у влаштуванні цього фестивалю. Імпрезу фірмує Рада Округу Насаса, а фінансує Європейсько-американський банк. Цей парк відомий своїми етнічними вечами, а особливо, увагою і пошаною користується український вечір або фестиваль, за свій мистецький рівень. Вже від самого початку, мене приємно вражала організованість і точність, яка була присутня до кінця фестивалю.

Дуже короткі привітання місцевих чинників пошаною промови, теж короткі і змістовні, про зміст і ціль фестивалю, надали академічну форму, яка зберігалася на протязі всього концерту. Майстри церемонії Оксана Давидівна К. Безкорвайський витримували ритм, надали на початку фестивалю і після відспівання американського і українського гімнів, концерт, образно висловлюючись, „похитився“. Велика сцена була оформлена без зайвого шик, але в повній мірі давала уяву про національну принадлежність фестивалю.

Ідучи за добрими „старими“ традиціями, фестиваль відкрив танцювальний ансамбль „Волошки“ з Філадельфії композицією „Привіт“. Заслуга керівників ансамблю: Зой Граур-Корсун, Софі Яшук, Александра Граур в тому, що вони (і в наступних композиціях також), крім чистої хореографії, вводять елементи української обрядовості і традицій. Це для ансамблю показово й похвально. Техніка в деяких місцях шкутильгає, але ком-

пенсує це молодість, темперамент виконавців і добрий мистецький смак керівників.

Черговий ансамбль, який покорив глядача своєю оригінальністю, яскравістю, невичерпною фантазією і майстерністю, був ансамбль „Булава“ з Канади. Ансамбль показав „Козацькі гриши“. Професійність ансамблю на рівні кращих українських танцювальних ансамблів, а артизм й творча вигадка — невичерпні. Але результат такого величезного успіху — викликано — не тільки і не стільки оригінальністю і майстерністю виконання композиції, але що є вирішальним, самобутністю композиції, яка була насичена традиційними народно- побутовими елементами, і що характерно для таких танців, зберігання жанровості, вживання театралізації з елементами вокально-поетичного матеріалу. Саме збереження отих традицій, які вилились у яскравий майстерно задуманий і виконаний композиції — викликало зацікавлення навіть у неукраїнського глядача.

Не берусь описувати і характеризувати кожну точку концерту або рецензувати мистецьку програму українського вечора. Скажу тільки, що кожна точка — чи то ансамбль, чи то окремі виконавці сольного співа — не випадково потрапили на фестиваль, вдовольняючи чийсь індивідуальний смак, чи потреби. Була пророблена велика, кропітка праця у підборі учасників і програми. І як мені здалось, те завдання мистецьке завдання, яке перед собою поставили відповідальні особи за фестиваль — показати українській публіці і не-українцям кращі, збережені традиції української культури — було у своїй більшості з честю виконано.

Ми мали бути свідомі, що фестивалі, які влаштовуються в ім'я української громади, яка вибрала собі Америку за тимчасову країну свого буття, мають відповідати велику культу-

Цехмістер медицини...

(Продовження зі стор. 2)

композитор Гнатюшин. Автор музики, література, мистецтво — це окрема частина життя ювілята. Його дружина піаністка, а доня, свідомий доктор музикології, відома концертантка. Брат д-ра Осінчука, Михайло, відомий маляр, а тесть, Федір Дудко, не менш відомий письменник. От так ім'я Осінчука глибоко вросло в історію культури нашої громади, глибоко й широко, в різні її ділянки.

Не менше місце в житті ювілята займає наука. Змалку визначений учень і гімназист, згодом студент медицини, усе був між першим і другим. Був першим навіть у польській офіцерській школі. До своєї професії підходив наскрізь науково. Бажаючи поставити перший український курорт в Галичині на наукових основах, він об'їздив чужинні в Австрії й Чехо-Словаччині, вивчаючи техніку влаштування й техніку лікування. До повноцінної медичної освіти він поїхав в Нью-Йорк, тут на поселення, але ще за львівських часів у Віденському університеті. Мабути, мріяв, як дехто з нас, про професуру у Львові. Діждався її, на жаль, у трагічних обставинах. Треба було Другої світової війни й двох нових замовищ, щоб лікар Осінчук став доцентом Медичного Інституту у Львові, а згодом його директором. Це вже було формальним вступленням на науковий шлях, але яким коштом і за яким драматичних умов! Ця умовна кар'єра тільки завдяки військовому щастю не коштувала

турбу великої країни, яку ми всіма засобами різних українських інституцій намагалися повернути і мистецькою цінністю фестивалю мас відповідала тим великим планам і ідеалам, а не бути тільки розвагою, у деяких випадках тільки показовою і нерідко мистецьки малоцінною. Дуже хотілося б більш відповідального відношення до масових імпрез і збільшення якості як фестивалів, так і менших імпрез і концертів.

ювілята його життя й здоров'я. Таку ціну заплатило чимало його колег з Медичного Інституту.

Ще за львівських часів ювілята писав і друкував наукові медичні праці у „Лікарському Віснику“, згодом в такому ж журналі, що його він заснував, який видає Українське Лікарське Товариство Північної Америки (УЛТПА). У Львові був також редактором популярного місячника „Народне Здоров'я“. Його статті на суспільно-здорові теми були надруковані також у журналі „Життя і Знання“, що його редагував проф. Сімович та в різних львівських часописах і журналах, зокрема в виданні концерту Тиктора. Брав участь у наукових з'їздах, наймакрантішим з яких була участь разом з проф. М. Панчишином у Всесоюзній Науковій Конференції в Києві з нагоди десятиріччя Інституту Богомольця у 1940 році. Після заснування Українського Лікарського Товариства в Америці і його журналу „Лікарський Вісник“ став його першим редактором і в ньому помістив довшу низку наукових статей, яких за підрахуванням д-ра Михайла Логази, разом із львівськими набутокми вже в 1962 році було 42. На основі його львівських праць таємної наукової активності в межах НТШ в часі німецької окупації, він був в 1942 році номінований дійсним членом НТШ. В тому часі НТШ і його Секції відбували свої наукові зібрання, не зважаючи на заборону всякої діяльності НТШ й опечатання його майна. Вправді, завдяки клопотанням Українського Центрального Комітету і його провідника проф. В. Кубийовича в 1942 році вийшов розпорядок про створення Інституту Шевченка, але це ніколи не було здійснене. Пригадати б, що ювілята був також студентом Українського Тайного Університету у Львові.

На еміграції професор Осінчук зразу включився в активну працю НТШ і УВАН, де й був номінований дійсним членом. Став також професором Українського Технічного Інституту в Нью-Йорку. На цьому форумі він часто виголошує наукові доповіді й бере участь у науковій праці НТШ, як директор однієї з п'яти його Секцій, а саме Секції Хемічно-біологічно-медичної. Допомогає НТШ також у адміністративних справах. Саме під цю пору є головною Комітетом набутого нового дому і делегатом Американського НТШ до Головної Ради всіх чотирьох галузей НТШ. Постійно бере участь у всіх засіданнях й нарадах управи НТШ. Не зважаючи на свій вік й стаж, є одним із нечисленних, найбільш відданих молодіжкою активних провідних членів цього літнього Товариства, яке в наступному 1983 році обходиться своє 110-річчя безперервного існування. В тому ж році також завершиться 35-ліття Американського НТШ, основником якого разом з проф. Миколаєм Чубатим у ранні 1947 році та першим секретарем, був наш ювілята. Як його наступники на тому пості в 1949 році мені відомі прямо історичні заслуги ювілята для постанови й перших кроків нашого Товариства в Америці, які, вже самі по собі, і без інших заслуг вписали ім'я ювілята в аннали української науки у вітчизняному світі, а зокрема в історію НТШ не меншими літерами, як ці, яким записано його ім'я в історії українського лікарського світу.

Згадавши б, що Енциклопедія Українознавства поміщує довшу згадку про ювілята та його світліну, а англійський довідник, „Українці в Північній Америці“, присвятив йому півсторінки. 20 років тому, в грудні 1962 року велика українська громада відзначувала в цій же залі 60-ліття д-ра Осінчука. Вітали його з тодішнім скромним (бо лише 60-літнім) ювілеєм передові діячі нашого громадського світу з президентом УНР в Екзильї, д-ром Степаном Витвицьким на чолі. Цитували тоді також вірші поета Осінчука, одну стрічку з якого дозволить прочитати:

Минають дні, безкраї дні...
Вже й осінь золота стоїть в моїх вікні,
Падають листочки, як крапельки хвилини,
В незнамутий пелюстках нескінчених годин.

Мабути не осінь, про яку згадує вірш, а повне літо стояло ще тоді у житті д-ра Осінчука, бо ж дивиться — 20 років пізніше він ось тут серед нас, хоч і літній, але все ще справді молодий.

Хай таким і залишиться серед нас ще довго, довгі роки!

В імені цілого НТШ, а зокрема його американської вітки висловлюю публічно глибоку пошану й щире подяку проф. д-рові Романові Осінчукові в його 80-ліття за все добре, яким він обдарував наше Товариство і бажаю йому ще багато щасливих і здорових років активного й плодотворного життя. На мого літа, наш дорогий ентешський цехмістер!

Юрій Старосольський

Стоячи віч-на-віч з графіками
Андрія Мадає

Андрій Мадай

(Світлина: Джон Шіадс)

Ми бачимо світ довкола нас у формах тривимірних і у барвах веселки. Так і презентують нам реальний або й фантастичний світ мистецької кольористики. Вони говорять до нас нашою мовою, може, вишуканою у своїй красі. Але інакше говорять до нас мистецькі графіки. Їх засіб — тілочки чорна лінія на білому, звичайно, тлі — навіпаки як у природі.

А проте, як уміють вони викликати у глядача враження і форми тривимірної і світла-тіні і навіть, можна сказати, відчуття барвистості. І ще більше, вони вміють поведати глядача за собою у світ почувань і емоцій.

Приходять нам ці думки при зустрічі з творами молодого, а справді вже зрілого мистця графіка Андрія Мадає з Філадельфії, особливо на тереодні його нової виставки.

За ним уже від 1973 року понад двадцять років однією особових виставок по Америці і Канаді. І в результаті — понад десять престижних відзначень, в тому і повна стипендія для студій у Пенсильванській Академії Мистецтва від 1972 до 1975 років. Нас тішать успіхи Андрія, адже це відзначення є висловом признання професійних знавців, які по-академічному оцінюють вартість його творів.

Але для нас ціннішим є те, що його графіки дають нам, коли стоїмо перед ними, шукати естетичних переживань. Нас полонить, перш за все, його техніка, досконалість володіння гострим знаряддям, що дозволяє досягнути у відбитті на папері такі пориваючі ефекти, від геометричних композицій до глибоких змістом образів.

Колись був його взором і духовним учителем славний Дюрер з його такими багатими у делікатні лінії дереворитам. Але він, Андрій, разом з тим, як росте у майстерності, доходить до упрощення, до економічного мистецького засобу — лінії і думки, що за нею. Його

графіка — це для нього автобіографія в чорно-білому. Він мандрує нею, як паломник у житті на шляху до істини. В його графіці — його життєва філософія, глибоко релігійна з відчуттям східної, може, аж орієнтальної ментальності, що веде по ступенях на життєвих шляхах до досконалості. Може, треба послухати Андрія, щоб це повністю розуміти, але і його графіка промовляє до нас виразно. Може через цю філософію глибокої релігійності він найсильніший у зображенні людських образів, зокрема ж очей, які, — він вірить, — є віддзеркаленням душі.

Він, наприклад, вирізує з дерева портрет німецького письменника Беля, бо його духовність інтригує мистця. Він дає нам чудовий портрет нашого Бердника, який неначе дивиться у простір і бачить там свою „святую Україну“. Він, Андрій, логічно мандрує далі, до ікон, в якій знаходить і відтворює божественність у людині.

Його філософія — це найвиразніший зміст його графіки. Але, щоб відчутти це, треба стати перед нею і шукати... І це шукання внутрішнього змісту у формі Мадаєвих графік дає особливе естетичне переживання.

Юрій Старосольський

У СПРАВІ КРАДЕЖУ БАНДУР

Бандуро, скільки ти пережила за своє довге життя. Ти прийшла до нас з давніх сивих часів. Ти кликала козаків у бій. Ти співала у широких українських степах про славу і перемогу нашого народу. Разом з нашим народом ти здобувала волю України.

Де тільки не побувала наша бандуро. На славному Запоріжжі кликала вона українських воїнів до слави і перемоги. Була вона і в Криму, в Туреччині.

У новітні часи бандуро також була на передовому місці боротьби за вільну Українську Державу. Якраз, до речі, сьогодні, в сороколіття УПА, слід згадати про визначного кобзаря-виртуоза Костя Мисовича, який з бандурою розраджував стрільців УПА і з бандурою в руках віддав своє життя в нерівній боротьбі з ворогом. Отже, бачимо, що бандуро також у лісах Волині закликала УПА до боротьби і разом з упівцями йшла в бій.

Нарешті ти пішла з нами усіма на вигнання і сьогодні знадешся нема ані одної місцевості, де ти не була б і не пригадувала б нам наше славне минуле. Чужинський світ тобою захоплюється і ти приносиш для нашого народу чи не найбільшу славу.

У неділю, 3-го жовтня ц.р., в Школі Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку стався прикра подія. Напроти церкви св. Юра, коли бандуристи були на Службі Божій, вкрадено дві бандури. Так сталося, що бандури вкрали найбільш незможним студентам-стипендістам. Найгірше те, що, крім чернігівської, вкрали також „полтавку“ вартості найменше 800 доларів. До того „полтавка“ є власністю бандуристичної структури, яка від дитинства сама на себе заробляє. Крім того, вона цього року з цією бандурою на кобзарському таборі „Діброва“ — „одружилась“. Це було загальне кобзарське весілля, на якому маестро Григорій Китаєвський був за панотця.

Після тижневих пізнень, 10-го жовтня, повторилася така сама історія біля української православної церкви св. Трійці в Нью-Йорку. Вкрали також дві бандури стипендістам Наталці і Володимирові Гончаренкам.

У зв'язку з цим несподіваним випадком переводимо короткотривалу збірку фондів на покриття вкрадених бандур. Просимо любителів мистецтва і тих, що розуміють вагу нашого історичного інструмента, який нам сьогодні робить чи не найбільшу прислугу в популяризації нашої справи, допомогти нам матеріально. Ми є несприбуткова організація: кожний долар можна відтягнути від федерального податку. Жертводавців проголосимо на сторінках „Свободи“. Чеки просимо виставляти на: SCHOOL OF BANDURA, 84—82 164th Street, Jamaica, N.Y. 11432. Щире спасибі!

Управа Школи

ВІДПІШІТИ
ВІД НАС

СТЕФАН ДРАБ, член УНС Відд. 397-го ім. св. Ольги в Філадельфії, Па., номер 30-го серпня 1982 року на 72-му році життя. Нар. 25-го березня 1911 року в Затаринці, пов. Сянік, Зах. Україна. Членом УНС став у 1956 році. Залишив у смутку дружину Анастасію, сина Романа з дружиною Катериною, онуку Аноі Володимирівну та дашу родину. Похорон відбувся 1-го вересня 1982 року на цвинтарі св. Марії на Факсгейсі у Філадельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Ніч, секр.

РОЗАЛІЯ ФЕДКІВ, член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка“ у Кергонскон, Па., номер 23-го вересня 1982 року на 77-му році життя. Нар. 1905 року в Мликах Шкільникових, Дрогобиць. Зах. Україна. Членом УНС стала 1969 року. Залишила в смутку три дочки: Ярославу, Дарію, Оксану і сина Ігоря. Брати Романа і велику родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Гамптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Василь, секр.

ВАСИЛЬ ЖМУР, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ“ в Сиракузах, Н.Й., номер 27-го вересня 1982 року на 65-му році життя. Нар. 1917 року в Хватові, пов. Олесько, Україна і став членом УНС в 1950 р. Залишив у смутку дружину Ярославу, дочку Богдану і Лесю з родиними, брата Стефана і рідню в Україні. Похорон відбувся 30-го вересня 1982 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

СТЕПАН ТУРЧИН, член УНС Відд. 221-го Т-ва св. Степана в Чикаго, Іл., номер 30-го вересня 1982 року на 73-му році життя. Нар. 1910 року в Синецькому Вижинському, пов. Стрий, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Оксану з мужем Рональдом, онуку Андрію і брата Миколу з родиною в Україні. Похорон відбувся 2-го жовтня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Карачевський, секр.

АННА ФІСАК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ“ в Сиракузах, Н.Й., номер 16-го серпня 1982 року на 87-му році життя. Нар. 1895 р. в Україні. Членом УНС стала 1934 року. Залишила в смутку дочку Марію, онуку Юрія з родиною, сина Володимира, Дяна і Антона з родинами, дочку Анну і Стефанію з родинами. Похорон відбувся 19-го серпня 1982 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

● HELP WANTED ●

MOTHER'S HELPER
Exptd to assist in care of 3 children. Must speak English & swim. No cooking or cleaning. Beautiful home in New Jersey. Salary negotiable. Recent references required. Non-smoker. Call Adele - (212) 625-7010

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуговує ЧИПІА і ЧЕСНА. Our Services Are Available. Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і Гершененіам Тіпніх Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА
ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:
ПОДВОЙТЕ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЙТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСОюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивинувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя класу W.

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСОюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набути, це \$1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Апликації приймає Головна Канцелярія УНСОюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення апікації вислідом лікарських оглядин.

Увага! 3 цієї нагоди можна скористати тільки до 31-го ГРУДНЯ 1982-го року

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСОюзу. Коли бажаєте одержати апікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСОюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17-a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, стейт чи провінція, поштовий код)

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу
у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

у неділю, 31-го жовтня 1982 р., о год. 2-й по пол.

в залі УКЦеркви свв. Петра і Павла

при 631 N. River ул. у ВІЛКС БЕРРІ, ПА.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-проверка організаційної праці Округу за останніх 9 місяців
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року
5. Обговорення загальних союзних справ
6. Внески, запити і закриття зборів

У зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делегати та члени наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319, Бреслав — 30, Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282, Едвардсвилл — 169, Сейр — 236.

У зборах візьме участь —

Степан Гавриш, головний організатор УНС

До участі в зборах запрошується Членство і все

Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Діка, голова Іван Гринчишин, голова К. Комісії

Василь Стефурин, секретар Катерина Лукча, касир

В справі Альманаха

З уваги на поважні кошти видання Альманаха та на велике підвищення поштових оплат, як теж, щоб заощадити зайвого труду та витрату тим, які досі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо висилати передплатникам, які вже згодилися нам бажання його отримати, та всім, що у найвищому часі його замовлять, виславши до Адміністрації „Свободи“ свою точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 доларів.

Степан Любомирський

ПРОМЕТІВ
ВОГОНЬ
РОМАН

Ціна: \$16.00 з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302